

37. møde.

Fredag den 14. januar kl. 11.

Formanden: Medlem af folketinget Poul Schlüter har meddelt mig, at han ønsker til socialministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren tage skridt til en reduktion af personaleforbruget ved socialforskningsinstituttet samt til, at omfanget af instituttets virksomhed præciseres nærmere ved lov?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et institut for almen medicin [af Nathalie Lind m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. VII) findes i tillæg A. sp. 455, fremsættelsen i tidende sp. 664).

Forslaget sættes til forhandling.

Undervisningsministeren (Knut Heinesen): Jeg har med stor interesse studeret det fremsatte forslag om oprettelse af et institut for almen medicin og ikke mindst bemærkningerne til forslaget, og jeg er med forslagsstillerne ganske enig i, at man med bekymring må konstatere, hvad jeg vil kalde en svigtende og ikke alene en stagnerende tilgang til almen praksis. Jeg er også enig i, at både af samfundssundhedsmæssige og samfundsmæssige grunde er det vigtigt at bevare og styrke tilgangen til almen praksis.

Som bekendt blev der i 1967 indført en ny studieordning for det lægevidenskabelige studium. Ved de nye bestemmelser har man tilstræbt at forkorte studietiden, der efterhånden var blevet relativt for lang, dels ved en mere effektiv tilrettelæggelse og intensivering af undervisningen, dels ved at

henlægge en del af uddannelsen til efter embedseksamen.

Ved den nye studieordning har man indført faget socialmedicin i studiets anden del. Efter den tidligere studieordning af 1954 indgik undervisningen i socialmedicin som led i undervisningen i retsmedicin og hygiejne og i nogen grad den kliniske undervisning. Ved undervisningen i socialmedicin lægges der vægt på teoretiske og sociale aspekter, på medicinalstatistik, læge- og sygehusvæsen, sociale sikringsordninger, omsorgsforanstaltninger og medicinske foranstaltninger under svangerskab og opvækst samt for handicappede, kronisk syge og gamle, og desuden er der tilvejebragt mulighed for, at den 1 månedes obligatoriske undervisning på et specielt område, som påhviler de studerende efter disses eget valg, også har kunnet gives under såkaldt praktikant-tjeneste hos en alment praktiserende læge. Der gives således under studiet de studerende en grunduddannelse ikke alene i de teoretiske, men i et vist omfang også i de kliniske problemer.

Københavns universitet har netop for at tilgodese en udvikling af undervisningen og forskningen i almen praksis på finansloven forslaget for 1972-73 ansøgt om oprettelse af yderligere et professorat i socialmedicin med almen praksis som speciale, og på forslaget til finansloven for finansåret 1972-73 har undervisningsministeriet søgt om 9 professorater til Københavns universitet, og det nævnte professorat indgår blandt disse. Forudsætningen for oprettelse af et professorat som det omtalte — og dette gælder naturligvis også oprettelsen af ethvert andet nyt professorat — er, at universitetet inden for rammerne af sit budget og sine personalerammer hertil har afsat de fornødne beløb og det fornødne personale, således at professoratet kan fungere efter sin hensigt, og det går jeg ud fra som en selvfølge også er tilfældet i denne sag.

Jeg ved, at socialmedicinsk institut gennem nogen tid har fremsat ønsker over for fakultetet om ansættelse af lektorer og andre undervisere i almen medicin, og en imødekommelse af disse ønsker i nødvendigt omfang går jeg ligeledes ud fra vil finde sted. Jeg vil således finde det værdifuldt, at navnlig alment praktiserende læger inddrages i undervisningen af studenterne.